

ATLANTİS YATIRIM ORTAKLIĞI A.Ş.

1. FAALİYET KONUSU DEĞİŞİKLİĞİNİN GEREKÇESİ:

2008 yılının son çeyreğinden itibaren dünya genelinde yaşanan ekonomik krizin ardından başta gelişmiş ülkeler olmak üzere birçok ülke ve bölge merkez bankası, krizin çözümü için çareyi büyük miktarda likiditeyi piyasaya vermekte bulmuşlardır. Likidite bankalar üzerinden kullanılmış, bankalar trilyonlarca dolar büyüklüğündeki bu kaynağı sermayelerini güçlendirmenin yanında sermaye piyasası araçlarına yatırım yapmak için kullanmışlardır.

2011 yılı başlarında global ekonomide henüz krizin etkileri sürmesine rağmen, başta emtia olmak üzere menkul kıymetleştirilmiş tüm sermaye piyasası araçlarında fiyatlar kriz öncesi seviyelere ulaşmıştır. Ancak Avrupa'daki sorunlu ülkelerde başlayan borç problemleri ve büyüme oranlarında beklentilere ulaşılamaması, sorunun çözümünde adım atma konularında yaşanan eksikler, Japonya'daki deprem ve tsunaminin yıl boyunca olumsuz etkileri, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ülkelerinde yaşanan ayaklanmalar ve isyanlar, Amerikan ekonomisi için yaşanan kredi not değişimleri yılın ikinci yarısından itibaren sert satışlara neden olmuş ve finansal piyasalar için zor bir yıl geride kalmıştır.

Menkul kıymet piyasasındaki seçilmiş şirketlerdeki fiyat artışlarına rağmen, organize piyasalarda işlem görme fırsatı olmayan sahalara global likiditeden girişler sınırlı kalmış, bu yüzden borsalarda işlem görmeyen varlık ve hisse senetlerinde göreceli yüksek fiyat avantajları ortaya çıkmıştır. Türkiye özelinde bu anlamda en cazip yatırım sahalarından biri KOBİ olarak bilinen kurum ve kuruluşlardır.

Şirketimiz, menkul kıymet yatırım ortaklığı statüsünden çıkması ile görece fiyatı düşük ancak yüksek büyüme ve karlılık potansiyeline sahip sahalarda yatırım yapabilecektir. Bu amaçla, şirketimiz yeni şirketler kurabilecek, kurucusu olduğu veya iştirak ettiği şirketlerin yönetim hakimiyetine ve sermayesinin çoğunluğuna sahip olabilecek ve böylece yatırımlarında esneklik kazanarak yatırım fırsatlarını daha verimli değerlendirebilecektir. Nihai hedef olarak, toplam sermaye karlılığını daha yüksek seviyelere taşıma fırsatını ele geçirecektir.

2. FAALİYET DEĞİŞİKLİĞİNE, YATIRIM YAPILMASI PLANLANAN ALANLARA VE YATIRIMLARA İLİŞKİN BİLGİLER:

Türkiye, son 60 yıldır yetiştirdiği girişimci gücü, jeopolitik konumunun getirdiği büyük avantaj ve son 10 yılda sağlanan mali disiplini bozmadan büyüme başarısı ile tüm dünyadan profesyonel yatırımcıların yoğun ilgisini çekmektedir. Türkiye'nin önümüzdeki yıllarda da yıldızı parlayan bir ülke olacağı, uluslararası yatırım şirketlerinin ortak kanaatidir. Bu genel potansiyele ilaveten bazı sektörlerin daha hızlı bir gelişme ivmesine sahip olduğunu düşünmekteyiz. Yapısal dönüşüm yaşayacak teşvikli sektörler ve yeni teknolojilerin hızlı büyüme potansiyeli sunduğu sektörlerde sermaye geri dönüş hızının daha da yüksek olacağı beklentisini taşımaktayız. Bu bağlamda aşağıda grupladığımız sektörleri öncelikli yatırım hedefimiz olarak belirlemiş bulunmaktayız:

Tarım, Gıda, Hayvancılık ve Kültür Balıkçılığı
Bilişim Teknolojisi
Enerji, Yenilenebilir Enerji ve Çevre Teknolojileri
Otomotiv Yan Sanayi

Tarım

Elverişli coğrafi koşulları ve iklimi ile ülkemiz, tarım ve tarımla ilişkili sanayi dallarında dünyanın önde gelen ülkelerinden biri konumundadır. Neredeyse her türlü tarım ürününde ülkemizi dünyanın en büyük üreticileri arasına yerleştirecek biçimde artış gösteren ihracat rakamları, bu çarpıcı durumunu kanıtlamaktadır.

1980'lerin ilk yıllarında başlatılan yeniden yapılandırma çalışmaları, özelleştirme ve tarım sektöründeki ticari sınırlamaların azaltılması gibi bir dizi reformla birlikte, bugün dünya ekonomisinin ayrılmaz bir parçası haline

gelen iç piyasanın ortaya çıkması ile sonuçlanmıştır. Bu gelişmenin ardından, işlenmiş gıdalar hariç olmak üzere, 2002 yılında 1,7 milyar ABD doları seviyesinde olan tarım ürünleri ihracatı, 2010 yılında 5 milyar ABD doları seviyesine yükselmiştir.

Türkiye'de son yıllarda sulama ve toprak işleme faaliyetlerinde devlet tarafından sağlanan altyapı kolaylıkları, tarımın gelişmesini olumlu yönde etkilemiştir. Söz konusu altyapı çalışmalarında en önemli proje, Güneydoğu Anadolu Projesi'dir. Türkiye'de 1980 yılı sabit fiyatlarıyla GSMH'nin %25'ini oluşturan tarım sektörünün payı 1990 yılında %16.3'e, 2002 yılında da %13.8'e 2009'da % 8,3'e gerilemiştir. Bu süre zarfında, Türkiye tarımdan sanayi ve hizmet sektörüne doğru gerçekleşen ekonomik dönüşümünü sürdürmüştür. Gayrisafi yurt içi hasıladaki payının düşmesine rağmen, Türkiye'deki tarımsal üretim seviyesi 2000 yılından bu yana artış göstermektedir. 2008 ve 2009 yıllarındaki tarımsal üretim sırasıyla 73 milyar TL ve 79 milyar TL olarak açıklanmıştır. Sektör, Mart 2010 itibarıyla 5,2 milyon kişiye istihdam sağlamaktadır. Bu rakam Türkiye'deki toplam istihdamın % 24'ünü oluşturmaktadır.

Türkiye dünyanın toprak açısından büyük ülkelerinden biridir. Ülke topraklarının %16'sını çayır ve otlaklar, %26'sını ormanlar ve %35'ini tarım alanları oluşturmaktadır. Ekili ve dikili alanın %83.5'inde kuru tarım, %16.5'inde sulu tarım yapılmaktadır. Tarımsal üretimin %68.5'ini bitkisel ürünler, %25.4'ünü hayvancılık, %2.7'sini ormancılık ve %3.4'ünü de su ürünleri oluşturmaktadır. Tarla ürünleri ve meyve üretimi bitkisel üretimin yaklaşık dörtte üçünü kapsamakta, tarla ürünleri içerisinde buğday ilk sırada yer almaktadır. Türkiye; fındık, incir ve kayısı üretiminde dünyada 1., taze sebze, üzüm ve tütün üretiminde 4., buğday ve pamuk üretiminde ise 7. sıradadır. Bu büyük potansiyel hububat, baklagiller, yağlı tohumlar, meyve ve sebze, kesme çiçek, kümes hayvanları, süt ve süt ürünleri, balık ürünleri, bal ve tütün gibi çok çeşitli ürünlerin üretilmesine olanak sağlamaktadır.

Türkiye fındık, kuru kayısı, çekirdeksiz kuru üzüm ve kuru incir gibi pek çok tarım ürününün üretiminde ve ihracatında uluslararası alanda önemli bir üstünlüğe sahiptir. Ayrıca, Türkiye'nin gıda sanayisi komşu ülkelerin gıda sanayilerinden çok daha ileri durumdadır. Bu faktörler göz önünde bulundurulduğunda, Doğu Avrupa, Orta Doğu ve Kuzey Afrika (EMEA) bölgesindeki en büyük tarım ürünü ihracatçılarından biri olan Türkiye'nin bu alandaki dış ticaret dengesi de açık ara pozitiftir.

74 milyonluk nüfusa sahip Türkiye'nin gelir seviyesi giderek artmakta; bu da Türkiye'yi bölgesindeki en büyük pazarlardan biri haline getirmektedir. Genç neslin değişen tüketim alışkanlıkları da yurt içi tüketimi önemli ölçüde artırmaktadır.

Yakın geçmişe kadar tarıma olan ilgide bir azalma gözlenmesine rağmen son yıllarda özellikle organik tarımın önem kazanması, küresel ısınma ve kuraklık artan nüfus gibi gerekçelerle tarımın yeniden önem kazandığı gözlenmektedir. Son dönemlerde, özel girişimcilerin tarım sektöründe yatırım yapmaya olan ilgileri artmaktadır.

Ülkemiz, aşağıdaki özellikleri sayesinde girişimcilere tarım sektörüne yönelik verimli bir yatırım ortamı sunmaktadır:

Elverişli iklim koşulları ve önemli pazarlara yakınlık da dâhil olmak üzere, güçlü coğrafi konum

Özellikle emek-yoğun gıda üretimi faaliyetleri açısından öne çıkan rekabetçi iş gücü

Sektör için gerekli olan hammadde ve hizmetlerin çok büyük bir bölümünün mevcut olması

Büyük sulama projeleri, altyapı geliştirme çalışmaları ve küçük tarım arazilerinin desteklenmesiyle süreklilik kazanan devlet yatırımları.

Tarım yatırımlarına yönelik devlet desteği

Giderek gelişen otomasyona bağlı olarak artan üretim verimliliği

Tarım sektörüne ilişkin önemli rakamlar:

Türkiye kuru incir, fındık, çekirdeksiz kuru üzüm/kuru üzüm ve kuru kayısı üretiminde dünya lideridir.

Toplam tarım ürünü ihracatı (işlenmiş gıdalar dâhil) 2010 yılında 12 milyar ABD dolarına ulaşmıştır.

Türkiye, bölgesindeki en büyük süt ve süt ürünleri üretimini gerçekleştirmektedir.

Türkiye'nin yaklaşık 11.000 bitki türüne ev sahipliği yaptığı tahmin edilmektedir. Avrupa'daki toplam bitki türü sayısı ise 11.500'dür.

2002 yılında 24 milyar ABD doları seviyesinde olan tarımsal üretim 2010 yılında 62 milyar ABD dolarına ulaşmıştır.

Türkiye'nin, Cumhuriyetin 100. yılının kutlanacağı 2023 yılına yönelik iddialı vizyonu gereği tarım sektörüne ilişkin yüksek hedefler öngörülmektedir. Bu hedefler arasında aşağıdakiler yer almaktadır:

150 milyar ABD doları değerinde tarıma yönelik GSYİH

40 milyar ABD doları değerinde tarım ihracatı

Tarımsal üretimde en büyük beş ülkeden biri olmak

8,5 milyon hektar sulanabilir arazi (şu anda 5,4 milyon)

AB ile karşılaştırıldığında balıkçılıkta 1 numara olmak

Güçlü Noktalar

Tarımsal üretim için uygun ekolojik koşullar ve iklim

Tarım sektöründeki yatırımlar için sağlanan devlet destekleri

Aralık 2009 verilerine göre 73 milyon olan nüfus sebebiyle Türkiye'nin bölgede artan önemi

Türkiye'nin tarımsal üretimde komşularına göre daha gelişmiş olmasının önemli ihracat fırsatları sunması

Orta Doğulu ve diğer yatırımcılar tarafından Türk tarımına son zamanlarda artan oranda ilgi gösterilmesi

İlerleyen otomasyona bağlı olarak üretim verimliliğinde görülen artış

Zayıf Noktalar

Yüksek derecede devlet sübvansiyonuna bağlı olan ve çok fazla parçalanmış yapıda olan küçük işletmelerin ağırlıkta olması

AB uyum süreci halen devam etmekte olduğundan, Türkiye'nin AB ülkelerine canlı hayvan ihracatındaki sorunların çözülmemiş olması

Üretimdeki verimliliği artıracak olan makineli tarımın küçük çaplı çiftlikler için yüksek maliyet yaratması

Yem üreticilerini (örn; mısır) doğru orantılı etkileyen yem fiyatlarındaki artışın hayvancılık sektörünü ters oranda etkilemesi

Fırsatlar

Türkiye'nin stratejik coğrafi konumu ticaret için çok önemli fırsatlar sunmaktadır

Türkiye'nin olası AB üyeliği çok önemli ihracat fırsatları sunmaktadır

Rekabetçi işçilik ücretleri

Sağlık konusunda artan bilince bağlı olarak organik tarımda görülen artış

Tehditler

Kuraklık ve sel gibi hava koşulları tarımsal üretim için tehdit oluşturmaktadır

Değişken yem fiyatları

Tarımsal sübvansiyonların kısılması için devlete yapılan baskı

Gıda

Türk gıda sektörü, perakende satış yerlerince sunulan seçeneklerin çeşitliliği nedeniyle talepte artış gösteren Türk tüketicileri ile birlikte son yıllarda istikrarlı bir büyüme kaydetmiştir. Tam zamanlı işlerde çalışan kadın sayısındaki artışın yanı sıra, net gelirin artması ve tüketim eğilimlerinin değişmesi, hazır yemek ve donmuş gıda gibi ambalajlı ve işlenmiş ürünlere olan ilginin artmasını sağlamıştır.

Türkiye, sektör geliştikçe beslenme düzeninin önemli bir parçası olan ekmek ile birlikte en büyük unlu mamul pazarlarından biri haline gelmektedir; bu da ülkeyi bu sektörde dünyada kişi başına en yüksek tüketim oranlarının

görüldüğü ülkelerden biri yapmaktadır. Öte yandan, süt, yoğurt, peynir, kefir ve ayran gibi yan sektör süt ürünleri geleneksel Türk beslenme düzeninin ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır. Geleneksel olarak Türk süt ürünleri pazarına hâkim olan ambalajsız ürünler, geniş çaplı bir büyümeyi engellemiştir; ancak yatırımcılar için de bir potansiyel ortaya çıkarmıştır.

Yiyecek, içecek ve tütün sektörü de, 2010 yılındaki % 27'lik oranıyla Türkiye'de hane halkı tüketiminde en yüksek paya sahiptir. Ülkenin genç nüfusuna bağlı pazar büyüklüğü, dinamik özel sektör ekonomisi, yüksek turizm geliri ve elverişli iklim koşulları sektörün güçlü yanları arasında yer almaktadır.

Yiyecek ve içecek sektörü, Türkiye'nin ihracatına da katkıda bulunmaktadır; 2010 yılında toplam ihracatın yaklaşık % 6'sını oluşturarak 6,7 milyar ABD doları hacme ulaşmıştır.

Türk yiyecek, içecek ve tütün sektörü, yabancı yatırımcılar içinde en cazip alanlardan birini oluşturmaktadır. Küresel yatırımcılara kârlı yatırım fırsatları sunduğundan, müthiş oranda doğrudan yabancı yatırımı çekerek son on yılda yaklaşık 4 milyar ABD dolarına ulaşmıştır.

Güçlü Noktalar

Genç ve artan nüfusuyla, Türkiye'de hem üretim hem de tüketim artış göstermektedir.

Türkiye gıda endüstrisi, ülkedeki mevcut tarımsal ürün çeşitliliği sebebiyle önemli ihracat fırsatlarına sahiptir.

Gelişen bir ülke olarak, tüketici harcamalarını da pozitif yönde etkileyecek olan kişi başı GSYİH'da gelecek yıllarda artış beklenmektedir.

Zayıf Noktalar

Küresel ekonomik krizden etkilenen değişken ekonomik ortam tüketici harcamalarını engelleyebilir.

Alkollü içeceklerde talebin gelenekler ve yüksek Özel Tüketim Vergisi sebebiyle Avrupa ülkelerine kıyasla düşük düzeyde kalması.

Fırsatlar

İlgi düzeyi yüksek genç nüfusun yeni marka ve ürünlere açık olması.

Turizm sektöründeki büyümenin yiyecek ve içecek sektöründeki tüketimi de artırması.

Henüz pazarın olgunluğa ulaşmaması sebebiyle yeni ürünlerin Türkiye'ye girebilme fırsatlarının olması.

Tehditler

Tarımda istikrarsız mevzuat ortamının gıda sektörünü de etkilemesi.

Yüksek enerji ve ham madde maliyetlerinin yiyecek ve içecek üreticilerinin performanslarını olumsuz etkilemesi.

Dünyadaki yüksek kalite ve düşük fiyatta şarap üreten yeni şarap üreticileri sebebiyle şarap endüstrisinde yaşanan rekabet.

Hayvancılık

Son 20 yılda Türkiye'nin nüfusu sürekli artış gösterirken, hayvan varlığı tam tersine azalmaktadır. Türkiye'nin tüm bölgelerinde koyun yetiştiriciliği yapılabilmeyle birlikte, Orta Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri coğrafyaları itibarıyla çok daha uygundur. Neredeyse sıfır besi maliyetiyle üretim yapmak mümkündür. Ancak son 20 yılda başta terör nedeniyle kırsal kesimde yaşayan ve hayvancılıkla uğraşan nüfusun sektörden uzaklaşmak zorunda kalması, Türkiye'nin koyun varlığında önemli azalmaya neden olmuştur. 1980 yılında 48 milyon baş olan koyun varlığı, 25 milyon başa gerilemiştir. Koyun varlığındaki 23 milyon baş civarındaki azalmanın ekonomiye maliyeti 3 milyar doları bulmaktadır.

Tarımda ileri ülkelerin çoğunda hayvancılığın tarımsal üretim içindeki payı yüzde 50'nin üzerindeyken, (Fransa'da yüzde 60, İngiltere'de yüzde 70 ve Almanya'da yüzde 75) bu oran Türkiye'de yüzde 25-30 seviyesindedir. Türkiye'de yaklaşık 4 milyon tarım işletmesinin yüzde 96'sında bitkisel üretim ile hayvancılık birlikte yapılmaktadır. Yalnızca hayvansal üretim yapan işletme oranı ise yüzde 4'tür. Hayvancılıkla uğraşan işletmelerde ise hayvan sayısı düşüktür. Türkiye'deki işletmelerin yüzde 72'sinde 1-4 baş hayvan bulunmaktadır.

Türkiye'de yılda 1 milyon ton kırmızı et tüketilmektedir. Resmi verilere göre, kesilen hayvanlardan elde edilen et miktarı 400-450 bin ton civarındadır. Aradaki fark Türkiye'de 550-600 bin tonluk etin kayıt dışı ve kaçak tüketildiğini ortaya koymaktadır. Türkiye'ye kaçak hayvan girişi, sınırlardan özellikle Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Van, Hakkari ve Şırnak'tan, Trakya'da Edirne'den, Akdeniz Bölgesi'nde özellikle Mersin'den, Karadeniz Bölgesi'nde de Trabzon'dan yapılmaktadır. İran'dan yapılan hayvan kaçakçılığının, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yapılan hayvancılığa darbe vurmakla birlikte, bölge halkı için geçim kaynağı haline geldiği kaydedilmektedir. Kaçak giren etin rakamsal bilançosunun ise yaklaşık 5 milyar TL olduğu hesaplanmaktadır.

Gelişmiş ülke olmanın önemli göstergelerinden biri de hayvansal protein tüketimidir. Türkiye'de kişi başına düşen kırmızı ve beyaz et miktarı toplamı yıllık ortalama 16,4 kg'dır ABD ve AB kişi başına düşen ortalama kırmızı et miktarı 85 kg ve üzerindedir. Türkiye'de kırmızı et aynı zamanda dünyanın en pahalılarından. AB'nde kırmızı etin kilosu 3-4 euro dolayındadır. Son zamanlarda yapılan ithalat ile fiyat kontrolü ise geçici bir tedbir görünümündedir.

Hayvancılıkta artan talebin iç kaynaklarla karşılanabilmesi için geleneksel yöntemlerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Bu yüzden ölçek ekonomisine dayalı, entegre tesisler ile soy ıslahına ihtiyaç vardır. Önümüzdeki yıllarda bu arz eksikliğinin hızla kapatılması gereği sektörde yeni atılımları zorunlu kılmaktadır.

Kültür Balıkçılığı

Türkiye'de özellikle lokantalarda yenilen balıkların büyük bölümünün ithal balıklardan meydana gelmektedir. Lahoz, Somali'den dil balığı, mercan, mezgit, sinarit gibi balıklar Gana'dan, somon balığı, barbunya, kalkan, uskumru balığı Norveç'ten ithal edilmektedir.

İthal balık dondurulmuş ve buzlanmış olmak üzere iki yöntemle getirilmektedir. Dondurulmuş balığın raf ömrü uzun olmasına rağmen buzlanarak dondurulmadan getirilen balıkların 2-5 gün içinde tüketilmeleri gerekmektedir. Balık, birçok gıda maddesi ile kıyaslandığında bozulması daha hızlı olan bir üründür. Bu nedenle depolanması ve tutulması konusunda çok daha fazla özen gösterilmesi gerekmektedir. Tezgâhtaki ürünlerin düzenli olarak tazeliği kontrolünden geçmesi zorunluluğu vardır. Tazeliğini kaybeden ürünler tezgâhlardan toplanır ve imha edilir. Çünkü, balık bozulma açısından riskli bir üründür. Tazeliği bitmek üzere olan bir ürün daha düşük fiyatla satılamaz. Uzmanlar günümüzde menşei ve nakil koşulları güvenilir olmayan ithal balık tüketmek yerine, çiftlik balığı tüketimini önermektedir.

2009'da denizlerimizden 380 bin ton balık üretilmiştir. Bunun 204 bin tonu hamsidir. Hamsi dışındaki deniz balıkları üretimi 176 bin ton, çiftliklerdeki balık üretimi ise 158 bin tondur. Yıl içinde deniz ürünleri avcılığında %6,14 azalma olduğu halde, yetiştiricilikte %4,30 artış sağlanmıştır. Çiftliklerde en çok çipura ve levrek yetiştirilmektedir. Çiftliklerde çipura 14 ayda, levrek 18 ayda porsiyonluk boya (350-400 gr) ulaşmaktadır. Balık larvaları (yavruları) belli büyüklüğe gelinceye kadar steril sularda, daha sonra 45 grama gelinceye kadar havuzlarda beslenmekte, 2 gramdan itibaren denizdeki ağların içine atılmaktadır. Çiftlik balığı 1 kg et ağırlığına gelinceye kadar 2 kg yem tüketmekte, maliyetin yüzde 60'ını yem teşkil etmektedir. Diğer gider kalemleri aşı, işçilik ve sabit giderlerdir. Geçtiğimiz yıllar içinde yasal balık çiftliklerinin tamamı açık denize çıkarılmıştır. Taşınma maliyetleri ve ardından yaşanan krizden olumsuz etkilenmişlerdir. Bankaların kredileri kısması ve yem üreticilerinin vade kısaltması, sektörün en önemli sorunudur. Hem sağlıklı balık tüketimi hem de ithal ikamesi açısından çiftlik balıkçılığının finansal olarak desteklenmesi gerekmektedir.

Bilişim Teknolojisi

Bilişim teknolojisi, (BT), enformasyon teknolojisi, bilgisayar tabanlı bilişim sistemlerinin, özellikle yazılım uygulamaları ve bilgisayar donanımının incelenmesi, tasarlanması, geliştirilmesi, yürütülmesi, yönetimi ve desteğine verilen addır. BT temel olarak bilgisayarların ve yazılımların aracılığıyla bilginin işlenmesi, dönüştürülmesi, saklanması, korunması, iletilmesi ve bu bilgiye güvenli bir biçimde erişilmesini sağlar.

Günümüzde bilişim teknolojisi terimi, bilgisayar ve teknolojinin çeşitli yönlerini içine alacak şekilde genişlemiş ve bilinir hale gelmiştir. BT alanında çalışanlar, uygulama yüklenmesinden karmaşık bilgisayar ağlarının ve veri

tabanlarının tasarımına varan çeşitli görevleri yerine getirirler. Bu görevlerden bazıları, veri yönetimi, ağ bağlantıları, bilgisayar donanımı, veri tabanı ve yazılım tasarımı ve sistem yönetimini içerir.

2009 yılında yaşanan ekonomik krizin ardından yüzde 4,3 küçülen Avrupa bilişim pazarı, 2010'da yüzde 1,2 büyümüştür. Bilişim pazarı 2010'da dünyada 2,5 trilyon avroya (3,3 trilyon dolar) ulaşırken, Türkiye bu pazardan binde 8'lik pay almıştır.

Geçen yıl Türkiye bilgi teknolojileri ve iletişim sektörü büyüklüğü 27,3 milyar dolara ulaşmış, bu hacmin 20 milyar doları iletişim, 7,5 milyar doları bilgi teknolojileri sektöründen ileri gelmiştir. İletişim sektörü yüzde 73 ile toplam sektörde en büyük paya sahiptir.

Önceki yıl iletişim, özellikle 3G alanındaki yatırımlar bilişim sektörünün büyümesinde etkili olurken, geçen yıl özellikle yazılım ve hizmetlerinin öne çıktığı görülmüştür. 2011 yılında toplam pazardaki büyümenin, özellikle yazılım ve hizmetlerde yaşanacak büyüme ivmesi ile devam etmesi öngörülmektedir.

Türkiye'de 2010 yılında 10 ve daha fazla çalışanı olan girişimlerin %90,9'u İnternet erişimine sahip olup, bu oran 2009 yılında %88,8'dir. İnternet erişim oranı 250 ve üzeri çalışanı olan girişimlerde %98,4 iken, 50-249 çalışanı olan girişimlerde %96,9, 10-49 çalışanı olan girişimlerde ise %89,7'dir.

Girişimlerde bilgisayar kullanımı 2009'a göre % 90,7'den %92,3'e yükselmiş, 2010 yılında girişimlerin %90,9'u İnternete erişimde geniş bant bağlantı kullanmıştır. DSL bağlantı (ADSL, VDSL vb.) %87,3 ile girişimler tarafından İnternete erişimde en çok kullanılan geniş bant bağlantı tipidir.

Telefon hattı ile çevirmeli bağlantı veya ISDN gibi dar bant bağlantı tipleri ise girişimlerin %18,0'ı tarafından kullanılmıştır. 2010 yılı Ocak ayında, İnternet erişimine sahip girişimlerin %78,1'i İnterneti "bankacılık ve finansal hizmetler" için, %28,3'ü ise "eğitim ve öğretim" için kullanmıştır. 2009 yılında girişimlerin kamu kurum ve kuruluşları ile iletişimde İnterneti kullanma oranı %66,1'dir. İnternet erişimine sahip girişimlerde ise bu oran %72,8'dir.

2010 yılı Ocak ayında İnternet erişimine sahip girişimlerin %57,8'i web sayfasına sahiptir. Web sayfasına sahip olan girişimlerin, bu sayfalar üzerinden sundukları hizmetler sırasıyla %78,4 ile "ürün katalogları ve fiyat listesi", %33,5 ile "web sitesinin güvenliği ile ilgili olarak güvenlik politikası beyanı, gizlilik mührü veya sertifikası" ve %28,1 ile "açık iş pozisyonları için ilanlar ve çevrimiçi (online) iş başvurusu"dur.

Enerji

Son sekiz yılda kaydedilen ekonomik büyüme paralelinde, dünyanın en hızlı büyüyen enerji piyasalarından biri haline gelen Türkiye, rekabetçi bir yapıya kavuşma yolunda hızla ilerlemektedir. Türkiye Elektrik Dağıtım Şirketi'nin tahminlerine göre, Türkiye'nin elektrik ihtiyacı 2009 ile 2023 yılları arasında yılda % 6 oranında artacaktır. Türkiye'nin artan enerji ihtiyacının yanı sıra, pazarın serbestleşmesi ve ülkenin kendi bölgesinde bir enerji üssü haline gelmesi gibi öne çıkan üç önemli unsur, Türkiye'deki yatırım fırsatlarının şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Talepteki artış, özel sektör tarafından bazı uzun vadeli yatırımların yapılmasına olanak sağlamıştır. Bu noktada, Türk enerji sektörü enerji piyasasının serbestleşmesinin ardından hızlı bir büyüme kaydetmiştir. Elektrik piyasası, mevzuatın uygulanması ve talepteki yüksek artışa paralel olarak yatırımcıların ilgisini çekecek şekilde kapasitesini genişletmiştir.

Türk hükümeti, yatırımcılara yenilenebilir enerji konusunda yeni teşvikler sağlayarak onları Türkiye'de çeşitli enerji projelerini hayata geçirmeleri için teşvik etmektedir. Bu da yatırım projelerinin, hükümetçe sunulan tarife garantisi sayesinde gelecek yıllarda hızlanmasını sağlayacaktır.

Türk enerji pazarı, ham petrol sondajından petrol ürünleri ve petrokimyasal dağıtım ve ihracatına, bilinen her türlü kaynağa dayalı elektrik üretiminden makine ve teçhizat imalatına kadar çok çeşitli faaliyetler sunmaktadır. Türkiye'deki enerji ihtiyacının karşılanması için yapılacak yatırımların 2023 yılına kadar toplamda yaklaşık 130 milyar ABD dolarına ulaşacağı tahmin edilmektedir.

Türkiye, Asya ve Avrupa arasındaki stratejik konumu nedeniyle, bölgesinde önemli bir enerji üssü işlevi görmektedir. Türkiye, büyük ve küçük ölçekli enerji şirketlerine mükemmel fırsatlar sunan çok sayıda (yaklaşık 36.000 MW enerji potansiyeli bulunan) nehir ve göle sahiptir. Türkiye, jeotermal enerji potansiyeli açısından

dünyada 7., Avrupa'da ise 3. sırada yer almaktadır. Jeotermal enerji sektöründe yapılması planlanan yatırımların tamamı hayata geçirildiğinde, ekonomiye sağlanan toplam katma değer yıllık 16 milyar ABD dolarına ulaşacaktır.

Türkiye, biyodizel ve biyoetanol alanlarındaki yüksek potansiyelli tarım ve kurulu kapasitesi ile Avrupa'nın biyoyakıt ikmal merkezi olabilir. Türkiye, AB ile ortak bir enerji piyasası kurabilmek için enerji sistemini Avrupa Elektrik İletimi Koordinasyonu Birliği (UCTE) şebekesi ile birleştirmeyi planlamaktadır. Hükümet, yenilenebilir enerji yatırımları için tarife garantili teşvikler sunmaktadır. Türkiye rüzgâr enerjisi santrallerinin en hızlı büyüdüğü ülkeler sıralamasında dünya birincisidir ve bu alandaki potansiyelin şimdiye kadar yalnızca % 15'i kullanılmıştır.

Türkiye'nin, Cumhuriyetin 100. yılının kutlanacağı 2023 yılına yönelik iddialı vizyonu gereği, enerji sektörüne ilişkin yüksek hedefler öngörülmektedir. Bu hedefler arasında aşağıdakiler yer almaktadır:

125.000 MW düzeyinde kurulu güç (2010 yılında 54.423 MW idi)
Yenilenebilir enerji payının % 30'a yükseltilmesi
60.717 km taşıma hattı (2010 yılında 49.104 idi)
158.460 MVA düzeyinde enerji dağıtım birim kapasitesi (2010 yılında 98.996 MVA idi)
Elektrik kaybının/kaçak elektrik kullanımının % 5'e düşürülmesi ve akıllı şebeke kullanımının artırılması
5 milyar m3 doğal gaz depolama kapasitesi (2010 yılında 2,6 milyar m3 idi)
Enerji borsası oluşturulması
10.000 MW kapasiteli 8 nükleer reaktörün aktif hale gelmesi
5.000 MW kapasiteli 4 nükleer reaktörün inşa edilmesi
Kömür havzalarına 18.000 MW kapasiteli elektrik santrallerinin yapılması
Su enerjisinden tam yararlanılması
Rüzgâr enerjisinin 20.000 MW düzeyine çıkarılması (2010 yılında 1.694 MW idi)
600 MW jeotermal ve 3.000 MW güneş enerjisi kapasiteli elektrik santralleri

Yenilenebilir Enerji ve Çevre Teknolojileri

Yenilenebilir enerji, sürekli devam eden doğal süreçlerde var olan enerji akışından elde edilen enerji türüdür. Yenilenebilir enerji kaynaklarının en büyük özellikleri, karbondioksit emisyonlarını azaltarak, çevrenin korunmasına yardımcı olmaları, yerli kaynaklar oldukları için enerjide dışa bağımlılığın azalmasına ve istihdamın artmasına katkıda bulunmaları ve kamuoyundan yaygın ve güçlü destek almalarıdır. Bir başka deyişle, ulaşılabilirlik, mevcudiyet ve kabul edilebilirlik özelliklerinin hepsini birlikte taşımaktadırlar.

Türkiye'de, enerjideki talep artışı dünya ortalaması üzerinde gerçekleşmektedir. Son 10 yılda Türkiye, elektrik ve doğal gaz tüketim artış oranları bakımından Çin'den sonra ikinci sırayı almaktadır. Talep artışı, kaçınılmaz olarak bu alanda bir yatırım ihtiyacını doğurmaktadır. 1990 yılında Türkiye'deki toplam elektrik üretiminin yüzde 17,7'lik bölümü doğalgaz ile gerçekleştirilirken, bu oran 1991'de yüzde 20,9'a yükseldi. 1992'de yüzde 16,1'e, 1993'de yüzde 14,6'ya gerileyen çevrim santrallerinde üretilen elektriğin, toplam üretim içindeki payı 1999 yılında yüzde 31,2'ye, 2001 yılında yüzde 40,4'e, 2003 yılında yüzde 45,2'ye, 2008 yılında da yüzde 49,7'ye kadar yükselmiştir.

Doğalgaza olan bu yüksek oranlı bağımlılık ayrıca, 26 Ağustos 2009'da ise Kyoto Protokolü'ne imza konması Türkiye'de uzun süredir yenilenebilir enerji konusunda yükselen bir ilgi yaratmıştır. TBMM de bu ilgiden uzak kalmamış, bir süredir beklenen Yenilenebilir Enerji Kanunu'nu 2011 yılı Ocak ayında kabul etmiştir. Yasa, yenilenebilir kaynaklara dayalı elektrik üretiminin teşvikini amaçlamaktadır. Kanunda, enerji üretiminde kullanılan tesislerde yerli üretim aksam ve teçhizat kullanımı durumunda ek destekler uygulanması da öngörülmektedir.

Satın alma ve birleşme danışmanlık şirketi IMAP tarafından hazırlanan rapora göre küresel alternatif ve yenilenebilir enerji sektörü, 2009 yılında krize rağmen hızla büyümüştür. Alternatif enerjinin üç kaynağının

gelirleri 2008 yılına göre yüzde 15.8 oranında yükselişle 144.5 milyar dolara ulaşmıştır. Devlet destekleri ve teşvikler dünya genelinde kurulu rüzgar kapasitesinin yüzde 31'e, güneş kapasitesinin yüzde 47'ye, biyoyakıt kapasitesinin ise yüzde 21'e çıkmasını sağlamıştır. Dijital enerji uygulamaları, enerji tasarrufu aygıtları, elektrikli araçlar gibi akıllı enerji teknolojileri daha fazla oranda risk sermayesini ve özel sermaye yatırımlarını çekmiştir. 2009'un ikinci çeyreğinden 2010'un ikinci çeyreğine kadar alternatif ve yenilenebilir enerji sektöründe yüzde 54.8'lik artışla 20.4 milyar dolar değerinde 391 işlem gerçekleşmiştir. Güneş ve rüzgar, toplam hacmin yaklaşık yüzde 58'ini oluşturmuştur. Bu dönemde 5.4 milyar dolar değerli 23 alternatif ve yenilenebilir işlemi ile Çin, birinci sırada, ABD ise, 2.6 milyar dolar değerinde 72 işlem ile ikinci sırada yer almıştır. Onu İspanya, Filipinler ve Hindistan takip etmiştir.

Türkiye, başta rüzgar ve güneş olmak üzere geniş bir yenilenebilir enerji kapasitesine sahiptir. 2011 yılında yasal at yapı ve teşviklere de kavuşan sektör yüksek kamuoyu desteği almanın yanı sıra başta Dünya Bankası kaynaklı olmak üzere ucuz kredi temini imkanlarına da sahip bulunmaktadır.

Türkiye'nin, Cumhuriyetin 100. yılının kutlanacağı 2023 yılına yönelik iddialı vizyonu gereği yenilenebilir enerji sektörüne ilişkin yüksek hedefler öngörülmektedir. Bu hedefler arasında aşağıdakiler yer almaktadır:

Enerji üretiminde yenilenebilir enerji payının % 30'a yükseltilmesi
Su enerjisinden tam yararlanılarak mevcut kapasitenin iki kattan fazla artırılması
Rüzgâr enerjisinin 20.000 MW düzeyine çıkarılması (2010 yılında 1.694 MW idi)
600 MW jeotermal ve 3.000 MW güneş enerjisi kapasiteli elektrik santralleri
Türkiye'nin dünya çapında güneş enerjisinden en fazla yararlanan 10 ülkeden biri haline getirilmesi

Güçlü Noktalar

Türkiye'nin coğrafi konumu itibarıyla çok sayıda doğal kaynağa sahip olması
Jeotermal kaynaklar açısından dünyada ilk beş ülke arasında olması
Güneş enerjisi potansiyelinin birçok Avrupa ülkesinin toplam potansiyelinden yüksek olması
DSİ 2009 Yıllık Raporu'na göre, Türkiye'deki hidroelektrik santrallerinin sayısının 213'e, kurulu kapasitesinin ise 14,3 GW'a ulaşmış olması
Büyüme potansiyeli açısından Türkiye elektrik piyasasının Avrupa'da en çok gelecek vaat eden piyasalardan biri olması

Zayıf Noktalar

Çevre teknolojileri sektöründeki çoğu Türk firmasının büyük çevre projelerini gerçekleştirmek için yeterliliğe sahip olmaması nedeniyle yabancı firmaların deneyim ve uzmanlığına gereksinim duyulması
Avrupa ile kıyaslandığında enerji kullanımındaki düşük verimlilik
Yerli girişimciler için finansal kaynakların ve uygun kredi olanaklarının düşük seviyede olması

Fırsatlar

Yeni yenilenebilir enerji teknolojilerinin kullanılabileceği yüksek bir kaynak potansiyeli bulunması (özellikle bor ve toryum kaynakları)
Ekonomik büyüme, sanayileşme ve şehirleşme sonucunda özellikle atık yönetimi, su arzı ve yönetimi ve hava kirliliği kontrolü alt sektörlerinde olmak üzere Türkiye'deki çevre ürünleri ve hizmetleri talebinin artmakta olması
Türkiye'nin enerji ithalatını azaltmak için yenilenebilir enerji konusuna odaklanmaya başlamış olması
Yenilenebilir enerji piyasasındaki önemli yatırım fırsatları

Tehditler

Hidroelektrik ve rüzgâr santrali ekipmanlarında dışa bağımlılık
Türkiye'deki ve dünyadaki yenilenebilir enerji kaynaklarının kamuya ait olması

Liberalleşme süreci ve özel sektör yatırımlarında gecikme olması

Otomotiv Yan Sanayi

Artan akaryakıt fiyatları ve çevre bilincinin gelişmesi ile birkaç yıl öncesine kadar prototip olarak tanıtılan elektrikli otomobiller hızla ticari üretim aşamasına gelmektedir. An son Avrupa'nın en prestijli ödülllerinden biri olan "Car of The Year" unvanını yüzde 100 elektrikli bir model olan Nissan Leaf kazanmıştır. Elektrikli otomobiller, batılı ülkelerin tümünde vergisel olarak özendirilmektedir.

Önümüzdeki 5-10 yıl içinde trafikteki elektrikli otomobil sayısında geometrik bir artış olacağı beklenmektedir. Bu yüzden otomotiv yan sanayi yatırımlarımızı öncelikle Türkiye'de henüz yeni kuruluş aşamasında bulunan elektrikli otomobil teknolojisi üzerinde yoğunlaştırmayı planlamaktayız.

Türkiye'nin ilk elektrikli otomobili olacak Renault Fluence ZE'nin kamu kuruluşlarına satışının ardından Nisan 2012'den itibaren nihai tüketiciye satışına başlanacaktır. 2012 ortasına kadar da elektrikli Kangoo, elektrikli Clio ve Zoe modellerinin üretim bandına girmesi hedeflenmektedir. Renault'nun elektrikli araç üretme kapasitesi senede 30 bin adet olacaktır.

Elektrikli Fluence şu anki mevcut modeline göre biraz farklı teknik yapıdadır. Tamamı elektrik motoruyla tahrik edilen bu model için alt yapı kurulması şarttır. Bunu yapabilmek için Renault İstanbul Büyükşehir belediyeleriyle işbirliği anlaşmaları imzalamış, ardından Ankara ve Gaziantep belediyeleri ile işbirliği yapmıştır. İlerleyen aylarda diğer büyük illerle bu protokoller yapılması hedeflenmektedir.

Son çıkan torba kanunu ile Fluence'ın yüzde 3'lük bir ÖTV ile vergilendirileceği konusu aydınlığa kavuşmuştur. Dolayısıyla artık arabayı satın almakla ilgili bir problem kalmamıştır. Sadece müşteri otomobili aldıktan sonra kullanırken şarj edilmesi için istasyonların ve alt yapının kurulması bundan sonraki en büyük gelişim aşaması olarak gözükmektedir.

Elektrikli araç yeni bir teknoloji ve üretim sayıları az olduğu için birkaç tane dünya devi firma, tüm marka ve motorlara aynı akü modüllerini ve aynı elektronik komuta ünitelerini sağlamaktadır. Söz konusu firmalar, çeşitli ayarlar yaparak kendi modellerini tüm markalarda kullanmaktadır. Türkiye'de de süreç bu şekilde başlayacaktır. Ancak zaman içerisinde bir entegrasyon veya yerleştirme olacak ve mevcut konvansiyonel motorlu araçlarda olduğu gibi güçlü bir yan sanayi teşekkül edecektir.

3. MENKUL KIYMET YATIRIM ORTAKLIĞI STATÜSÜNDEN ÇIKILMASININ VERGİ AVANTAJINI YİTİRMESİNE YOL AÇACAĞINA İLİŞKİN BİLGİ:

Yatırım Ortaklıklarının kazançları 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 5. Maddesi gereğince Kurumlar Vergisinden istisnadır. Ana sözleşme değişikliğinin Genel Kurulda onaylanması durumunda Atlantis Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin yatırım ortaklığı statüsünden çıkmasından itibaren kurum kazancı üzerinden %20 oranında Kurumlar Vergisi ödenmeye başlanacaktır.

Yatırım ortaklıklarının temettü ödemesi "brüt=net" oran üzerinden yapılmakta olup, stopaj kesintisi yapılmamaktadır. Ana sözleşme değişikliğinin Genel Kurul'da onaylanması durumunda Atlantis Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin yatırım ortaklığı statüsünden çıkmasından itibaren tam mükellef kurumlar hariç tam mükellef gerçek kişi, dar mükellef gerçek kişi ve dar mükellef tüzel yatırımcılara temettü dağıtılması durumunda (Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması varsa anlaşma hükümleri göz önünde bulundurularak) % 15 stopaj kesintisi yapılacaktır.

İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında yatırımcıların yatırım ortaklıklarının hisse senedi alım satımı neticesinde oluşacak gelirleri üzerinden Geçici 67. madde kapsamında %10 stopaj kesintisi yapılmaktadır. Ana sözleşme değişikliğinin Genel Kurul'da onaylanması durumunda Atlantis Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin yatırım ortaklığı statüsünden çıkmasından itibaren bu oran diğer hisse senetlerinde olduğu gibi % 0 uygulanacaktır.

4. MENKUL KIYMET YATIRIM ORTAKLIĞI STATÜSÜNDEN ÇIKILMASININ İMKB KOTASYON KOŞULLARI AÇISINDAN DURUMUNUN TEKRAR DEĞERLENDİRİLECEĞİNE İLİŞKİN BİLGİ:

Ana sözleşme değişikliğinin Genel Kurul'da onaylanması durumunda Atlantis Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin yatırım ortaklığı statüsünden çıkması ile kotasyon koşulları açısından durumunun tekrar değerlendirilmesi için İMKB'ye başvurması gerekmektedir.

İMKB tarafından yapılacak değerlendirme sonunda İMKB Yönetim Kurulu'nca alınacak olan karar ile şirketimiz payları, şirketimizin durumuna uygun pazarda işlem görecektir.

5. İMTİYAZLI (A) GRUBU PAY SAHİBİ ANIL ERK YILMAZ'IN PAYLARI SATIN ALMA TAAHHÜDÜ:

Sermaye Piyasası Kurulu'nun Seri:VI, No:30 sayılı Menkul Kıymet Yatırım Ortaklıklarına İlişkin Esaslar Tebliği'nin 27.maddesinin 1.fıkrası uyarınca, menkul kıymet yatırım ortaklığı statüsünden çıkmak isteyen ortaklıkların, esas sözleşme değişikliği yapmasına Kurulca uygun görüş verilebilmesi için genel kurul toplantılarında, menkul kıymet yatırım ortaklığı statüsünden çıkma sonucunu doğuracak esas sözleşme değişikliklerine olumlu oy kullanan ortaklar dışındaki tüm ortakların sahip oldukları payların söz konusu hususa ilişkin başvurunun kamuya ilan edildiği tarihten önceki altı aylık dönem içinde oluşan, günlük ağırlıklı ortalama borsa fiyatlarının ortalaması ile aynı döneme ilişkin kamuya açıklanan pay başı net aktif değer ağırlıklı ortalamasından yüksek olanı ile satın alınacağına taahhüt edilmesi gereklidir.

Konu ile ilgili olarak, Şirketimiz nama yazılı imtiyazlı (A) grubu pay sahiplerinden Anıl Erk Yılmaz 03.01.2012 tarihinde, Atlantis Yatırım Ortaklığı A.Ş.'nin yatırım ortaklığı statüsünden çıkma başvurusu ile ilgili olarak Sermaye Piyasası Kurulu'nun Seri:VI, No:30 sayılı Menkul Kıymet Yatırım Ortaklıklarına İlişkin Esaslar Tebliği'nin 27.maddesinin 1.fıkrası çerçevesinde, Şirket'in yatırım ortaklığı statüsünden çıkmasına ilişkin esas sözleşme değişikliklerinin genel kurulda onaylanması halinde, şirket genel kurul toplantısında olumlu oy veren ortaklar dışındaki tüm ortakların paylarını, başvurunun kamuya ilan edildiği tarihten önceki altı aylık dönem içinde oluşan, günlük ağırlıklı ortalama borsa fiyatlarının ortalaması ile aynı döneme ilişkin kamuya açıklanan pay başı net aktif değer ağırlıklı ortalamasından yüksek olanı ile genel kurul toplantısını takip eden 6 iş günü içerisinde satın alacağına ilişkin bir taahhütnameyi imzaladığını ve Sermaye Piyasası Kurulu'na gönderdiğini şirketimize bildirmiştir.